

ZVON

148 Main St. -- New Rochelle, NY 10802.
P.O.Box 639 - Tel. (914) 636-4225.

PASTORALNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Jelikož hospodářské podnikání se většinou uskutečňuje společnou lidskou prací, je nespravedlivé a nelidské uspořádat a řídit ho tak, že je na škodu všech, kteří v něm pracují. Často se stává, a to i v dnešní době, že pracující se stávají jakoby otroky vlastní práce. To se neospravedlní tzv. ekonomickými zákony. Celý výrobní proces se proto musí přizpůsobit potřebám člověka a jeho způsobu života; především jeho domácímu životu, hlavně pokud jde o matky rodin, přičemž třeba mít stále na zřeteli pohlaví a věk. Pracujícím se má nadto poskytnout možnost rozvinout přímo v práci své schopnosti a svou osobnost. I když věnují, s náležitou odpovědností této práci svůj čas a své síly, přece mají mít všichni také dostatek klidu a volného času k životu rodinnému, kulturnímu, společenskému a náboženskému. Ba mají mít i příležitost rozvíjet svobodně síly a schopnosti, které snad při svém zaměstnání mohou pěstovat jen skrovně.

*Spoluúčasť na podnikání a na celkovém hospodářském zaměření;
pracovní konflikty*

V hospodářských podnicích se sdružují osoby, to je lidé svobodní a svéprávní, stvoření k obrazu Božímu. Proto se má se zřetelem k úkolům jednotlivých účastníků - ať vlastníků nebo zaměstnavatelů, vedoucích nebo dělníků - uplatňovat způsoby, jež třeba vhodně určit, činná účast všech na správě podniku, přičemž je ovšem třeba zachovat nutnou jednotu vedení. Jelikož pak v mnoha případech o hospodářských a sociálních poměrech rozhoduje ne už jen v podniku samém, nýbrž výše v nadřazených institucích, na čemž závisí bu-

doucnost pracujících a jejich dětí, je třeba, aby se též podíleli na těchto rozhodnutích, ať už přímo nebo prostřednictvím svobodně volených zástupců.

Mezi základní práva lidské osoby třeba počítat právo pracujících svobodně zakládat sdružení, která by je mohla opravdu zastupovat a přispívat k správnému uspořádání hospodářského života, a právo svobodně se účastnit jejich činnosti bez nebezpečí odvetných opatření. Takovou sporádanou účastí, spojenou se zlepšovanou hospodářskou a společenskou výchovou, bude den ze dne u všech lidí vzrůstat vědomí vlastních povinností a úkolů, které je povede k tomu, že se budou cítit - každý podle svých vlastních schopností a způsobilosti - spolubudovateli hospodářského a společenského pokroku i celkového obecného blaha.

Vzniknou-li hospodářskosociální konflikty, třeba usilovat o jejich pokojné vyřešení. I když se má vždycky nejprve přistoupit k upřímnému vyjednávání, stávka přesto může zůstat, i v dnešních okolnostech, nutným, i když krajním prostředkem v obraně vlastních práv a k dosažení spravedlivých požadavků pracujících. Co nejdříve je však třeba najít cesty k vyjednávání a k obnovení rozhovorů usilujících o dohodu.

Božie prikázania sú spoľahlivým svetlom. Podľa nich môžete budovať svoju osobnú existenciu, šťastný život vo vašich rodinách a budúcnosť celého Slovenska.

Naučte sa duchovným zrakom s láskou pozerat' na najkrajší končiar svätosti, ktorým je Pán Ježis. Nechajte sa pritiahnúť jeho výškami. Nech vás aj horlivá modlitba, pôst a skutky bratskej lásky privedú na vyšší stupeň kresťanskej dokonalosti.

Nech vám v tom pomáha príhovor Sedembolestnej Panny Márie a moje apoštolské požehnanie.

Ján Pavol II.

John Paul II.

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

*Rodina, ktorá sa snaží žiť podľa mravného zákona
zažije vo svojom vnútri pravú a základnú skúsenosť pokoja
a stane sa ohniskom pokoja pre celú spoločnosť.*

Ján Pavol II.

Tomáš Špidlík:

P O T V Ý C H S T E Z K Á C H

Hříchy z neznalosti, ze slabosti, ze zloby

V plném smyslu je hřích to, co plyne z převrácení lidské vůle, která chce zlo. Ten, kdo neví o tom, že dělá zle, chybuje z neznalosti. Jsou ovšem i lidé, kteří své povinnosti znají, mají dobrou vůli, ale jsou již tak slabí, že nedokážou své předsevzetí uskutečnit (např. lidé zvyklí pít, vychloubat se, hledat smyslové potěšení), hřeší často ze slabosti.

Katolictví moralisté proto mluví o tzv. hříších "formálních" a "materiálních". Formálně, tj. v pravém slova smyslu hřeší, kdo vědomě a dobrovolně přestupuje Boží zákon. Stává se však, že někdo o zákazu neví, nebo si jej neuvědomuje, nebo jinak jednat nemůže. Např. dítě opakuje špatná slova a nerozumí jim, lže, protože mu řekli, že tak má mluvit. Není to hřích v pravém slova smyslu, říká se mu přestupek materiální. Takových "materiálních" hříchů je svět plný. Proto bude stále časová modlitba Ježíšova: "Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co dělají!" (Lk 34,24). Nesmíme tedy snadno odsuzovat jiného, i když vidíme zřejmý hřích.

Provinění proti příkazu a opominutí dobrého

Desatero praví: "Nepokradeš!" Člověk však něco ukradne. Proviní se tedy proti Božímu příkazu. Lidé se zpovídávají jen z takových poklesků, a proto si občas stěžují, že se nemají z čeho zpovídat: "Nekradu, nelžu, nepomlouvám..., nevím, že bych byl Pána Boha urazil."

Je však potřeba umět se podívat na svůj život také jinak: "Od poslední zpovědi si sice nevzpomínám, že bych byl přímo porušil nějaké přikázání, ale vím, že jsem za tu dobu mohl udělat mnoho a mnoho dobrých skutků. Měl jsem k nim příležitost, a neudělal jsem je..." To jsou poklesky plynoucí z opominutí dobrého. Nezapomínejme, že mohou být někdy velmi vážné, zvláště tam, kde jde o naše vyslovné povinnosti, které nebereme dost vážně.

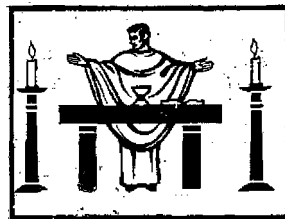
"Komu bylo mnoho dáno, od toho se bude mnoho požadovat, a komu mnoho svěřili, od toho budou více žádat" (Lk 12, 48). - "Často dělá zle, kdo nedělá dobře" (Marcus Aurelius).

* * *

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za zemř. Jana Gašparíka - manželka a synové
Za zemř. Ládu Nováka - pí. Růžena Kankrlík
2. Za zemř. Julii Wasyleniuk - manžel a dcera
- Za živou a zemř. rod. Křenčíkovu - manželé
Křenčíkovi
3. Za zemřelého Vlastimila Bílka - manželka a dcery
- Za zemřelého Ládu Nováka - paní Božena Snížková
4. Za živou a zemř. rod. Kubelkovu z obou stran - manželé Kubelkovi
- Za živé a zesnulé Krajanské naší rodiny
5. Za zemřelého Jerry Kankrlíka - jeho manželka Růžena
- Za zemřelou Stanislavu Čelůstkovu - manžel, děti a příbuzní
6. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro manžele Joan a John
Skrkoňovy
- Za zemřelou Růženu Dattschenko - přátelé
7. Za zemřelého Františka Chaloupku - paní Oktavia Mucskova
- Za zemřelou Annu M. Cífkovu - Krajanská rodina
8. Za zemřelé Frances a Chester McFarland - rodina Bartošova
- Za zemřelou Paulinu Slobodovu - Krajanská rodina
9. Za zemřelou Marii Voženíkovu - její dcera
- Za zemřelou Agatu Hubáčkovu, dceru a syna - přátelé
10. Za zemřelého otce Jozefa Skrkoňa - manž. Janko a Joan Skrkoňovi
- Za zemřelé Josefa a Josefu Šukupovy a jejich děti s rodinami
11. Za zemřelého tatínka Jozefa Capose - rodina Jelínkova
- Za živé a zemřelé Krajanské naší rodiny
12. Za zemř. Dawn Lynch - rodina Tomečkova
- Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
13. Za zemřelého Rudolfa Příhodu - jeho manželka
- Za zemřelé Annu a Antonína Paškovy - Krajanská rodina
14. Za zemřelou Marii Klimentovu - rodina Tomečkova
- Za zemřelého manžela Karla - paní Anna Nádvořníková
15. Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelého Jaroslava Hanuše - přátelé
16. Za zemřelé představené a spoluzaky - nejmenovány darce
- Za zemř. Filoménu Bačíkovu, rodiče a sestry - rod. Tomečkova
17. Za zemřelou sestru Miladu Havlikovu - rodina Krupkova
- Za živé, nemocné a zemřelé naší Krajanské rodiny
18. Za živou a zemř. rod. Jelínkovu z obou stran - rodina Jelínkova
- Za živé, nemocné a trpící naší Krajanské rodiny
19. Za zemřelou Marii Vaňkovu - příbuzní a přátelé
- Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
20. Za zemřelého Vladimíra Pošustu - manželka a děti s rodinami
21. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Annu Příhodovu

23. Za zemřelého Víta Malíka a celou rodinu - rodina Malíkova
24. Za manžele Jerry a Mary Otrubovy a jejich děti s rodinami
25. Za živé a zesnulé členy rodin Liškovy, Křížovy a Žaludovy - manželé Liškovi
27. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Růženu Sedlaříkovu
28. Za zemřelého Václava Mazánka

* * *

M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N Ě !

ZEMŘEL Mistr Rudolf Firkušný. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme Tě, vyslyš nás!"

Náš pan biskup Msgr. Dr. Jaroslav Škaryada a pan George Šamlot dožívají se SEDMDESATKY.

Z plna srdce jim blahopřejeme a na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

Druhou neděli v listopadu - 13.XI.1994

M A R T I N S K É P O S V Í C E N Í

Slovenská Mše svatá každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1 Ave. a 66 st.)

Krajanské Bohoslužby každou neděli v 10:15 hod. ráno u Panny M. Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde po bohoslužbách máme společnou snídani.

Snad nejaktuálnější upozornění Spasitelovo na nebezpečí nepravého křesťanství: Je-li pravda, že "víra bez skutků je mrtvá," musí jít o skutky, které chce Bůh, a ne já! A co chce Bůh, poznám, hledám-li Boží slávu, a ne svou. "Kdo hledá vlastní slávu, není z Boha" (Sv.Jan), i kdyby se oháněl důvěrným kamarádstvím s Bohem.

(Mt 7, 21-23)

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

S V A T Á L U D M I L A

Svatá Ludmila je první naší národní světlicí a bohužel i mučednicí. Je zároveň i zosobněním všech těžkostí, na které naráželo křesťanství při svém pronikání do českých zemí.

Byla manželkou prvního českého knížete Bořivoje a spolu s ním r. 874 přijala křest z rukou sv. Metoděje na moravském Velehradě.

Nejstarší legendy zdůrazňují její horlivost při šíření křesťanství v pohanských Čechách a dále lidumilnost, od níž je odvozeno i její jméno.

Po Bořivojově smrti Ludmila rozdala většinu svého majetku a za vlády svého syna Vratislava se věnovala zbožnému životu. Když její syn předčasně zemřel, šlechta ji pověřila výchovou knížecího syna a jejího vnuka Václava, ze kterého vychovala světce.

Svým vlivem však vzbudila žárlivost a nevraživost Václavovy matky Drahomíry, která vládla za jeho nedospělosti. Aby předešla rozbrojům a sračkám v rodině, Ludmila se uchýlila na svůj vdovský úděl Tetín v naději, že ji Drahomíra přestane podezírat a nenávidět.

V tom se však zklamala. Drahomíra v ní i potom viděla svou nejnebezpečnější sokyni a nejvažnější překážku při uskutečňování svých panovačných úmyslů. Její zášť dospěla tak daleko, že se rozhodla Ludmilu zavraždit. V noci 15. září 920 poslala na Tetín tlupu úkladných vrahů. Ti vnikli do hradu, rozehnali služebnictvo a zardousili Ludmilu provazem, nebo podle některých legend - jejím vlastním závojem.

Jeden z jejích prvních životopisců, mnich Křístan, Ludmilin pravnuček, ji líčí jako paní plnou všelkých plodů dobrotivosti, štedrou v almužnách, neúnavnou v bdění, nábožnou v modlitbách, dokonalou v lásce, přehorlivou v úslužnosti k Božím sluhům, jako matku sirotku, těšitelku ydov, neúnavnou navštěvovatelku vězňů a dokonale v všech dobrých skutcích.

Ludmilino tělo bylo pohřbeno v hradním okolí a nad hrobem se začaly dít zázraky. Václav, jakmile došel na trůn, je dal slavnostně přenést do Prahy a později s velkými počty pochovat v hradní basilice svatého Jiří.

Svatá Ludmilo, oroduj za nás a za naše rodiny!

D O N B O S K O

Toto blahorečenie bolo len prvým a potrebným krokom k najvyššiemu vyznačeniu, čo Cirkev udeľuje iba svojim najlepším dieťkam, keď ich kanonizuje, t.j. vyhlási za sväté.

U blahoslaveného Jána Boska to bolo iba otázkou času. A ten čas netrval dlho.

Keď sa predpísané vyšetovanie úspešne dokončilo a splnili sa i všetky predpisy cirkevného práva, sv. Otec Pius XI. ustálil deň slávnostného svätorečenia na 1. apríla 1934.

Na ten deň padla i Veľka noc, ktorou sa mal skončiť svätý rok 1900. výročia smrti Kristovej. Don Boskova kanonizácia bola takto súčasne aj impozantným, veľkolepým zakončením tohto jubilea. Tisíce pútnikov prichádzalo do Ríma zo všetkých krajov sveta. Taliansky kráľ vyslal na slávnosť svojho syna, následníka trónu, ako svojho zástupcu. Najväčší cirkevní i svetskí hodnostári si pokladali za šťastie a vyznačenie, že mohli byť prítomní na oslavách bývaleho pastiera, ktorého si Božia Prozreteľnosť vyvolila za apoštola minulého storočia a za priekopníka novodobej kresťanskej výchovy.

Svatopeterský chrám bol nádherne vyzdobený a osvetlený.

Od časného rána hrnuli sa zástupy do basiliky, ktorá čoskoro bola zaplnená. Stotisiace ľudia pred basilikou tešilo sa, že uvidia aspoň pápežsky sprievod a z rozhlasových amplionov počujú, čo sa robí v chráme. Od vatikánskej bronzovej brány po obelisk a od obeliska po bránu basiliky v dvoch mohutných radoch stálo vojsko a tvorilo spalier pápežskému sprievodu. Za hlaholu zvonov, za spevu mariánskej hymny a za jásotu zástupov, ktoré si klakali, keď ich Sv. Otec požehnával, prišiel pomaly sprievod do basiliky.

Sv. Otec zaujal svoj trón v apside. Predstúpil prokurátor kanonizácie kardinál Laurenti a prosil vyhlásenie blahoslaveného Jána Boska za svätého. A prosil tri razy.

Po tretej prosbe všetci vstávajú, hodnostári skladajú mitry a prímni s napätím pozerajú k pápežskému trónu, skadial Sv. Otec stojačky a s mitrou na hlave, vyhlasuje, ako najvyšší učiteľ viery, neomylné rozhodnutie o svätosti blahoslaveného Jána Boska.

Po týchto obradoch Sv. Otec slúžil sv. omšu a povedal homiliu.

Obrady skončili o pol druhej. Vyčerpaný a unavený Sv. Otec odchádzal do Vatikánu. Vo svojej izbe azda zaletel v duchu do minulosti, keď on ako mladý kňaz roku roku 1883 stál v Turine pred Don Boskom a prosil ho o požehnanie.

Zvláštna vec! Don Bosko ho nechcel požehnať. Usmial sa, pokrútil hlavou a povedal:

- Vám nedám požehnanie, vy budete volakedy požehnávať mňa. Príde čas, keď vy, Don Ratti, budete nám všetkým požehnaním.

Hľa, splnilo sa to. Ale nikto by si nebol myslel, že sa to splní tak jedinečne a veľkolepo.

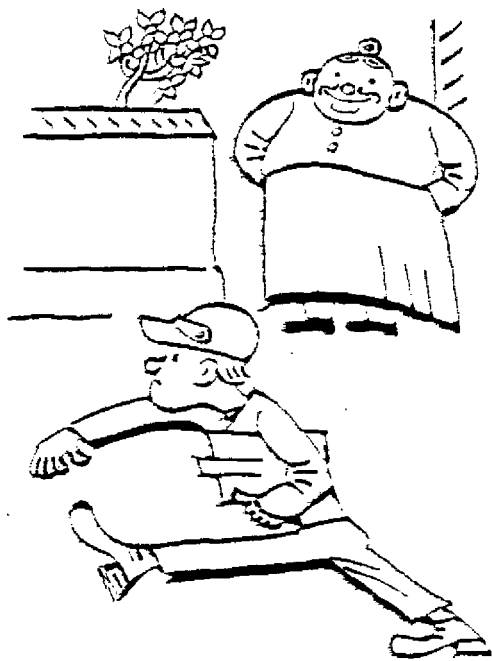
A tu mal Sv.Otec nový, osobný dôvod s hlbokou vierou padnúť na kolena a obdivovať veľké nevyzpytatelné cesty Božie.

(Alberti-Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

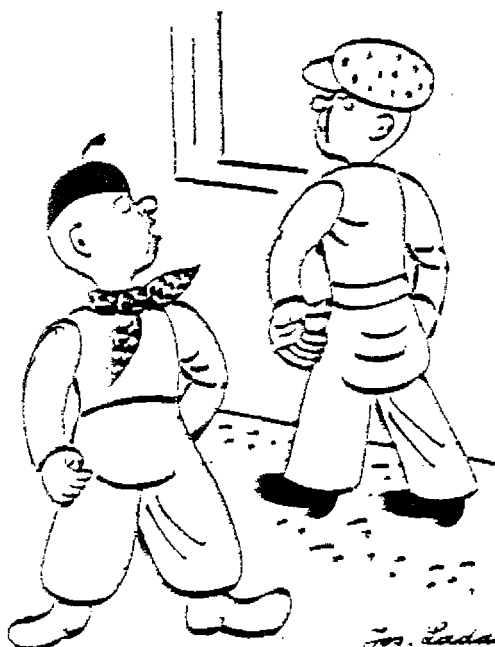
V príštím čísle začnem otiskovať životopisné pamäti prvého českého salesiána, "staríčka" Ignáce Stuchlého, jehož beatifikačný proces beží už v Ríme.

Josef Lada: VESELÉ KRESBY

Proč děláš, Vašíku, tak dlouhé kroky?

Mám nové boty a maminka mi nakázala, abych je šetřil...

Pokud jde o vzdělání, s tebou se vždycky mohu měřit. Můj brácha chodí do tercie.

- To je toho! Můj brácha chodí do tercie už tři roky!